

Nota de premsa

La FaPaC reclama un pla per acabar amb les escoles segregades de Barcelona i els alumnes de segona categoria

- *L'objectiu del pla ha de ser racionalitzar oferta i demanda, i situar l'èxit escolar en el centre de les decisions polítiques educatives*
- *La federació demana canvis en el sistema de matriculació per lluitar contra la desigualtat d'oportunitats i reclama més intervenció de l'administració per evitar distribucions desequilibrades de l'alumnat*
- *La FaPaC retreu al Consorci d'Educació de Barcelona la seva manca de voluntat per promoure els centres públics estigmatitzats injustament i per millorar la qualitat de l'educació allà on és necessari*

Barcelona, 7 de maig de 2010

La FaPaC reclama **un pla d'escolarització integral a Barcelona** a mig i llarg termini amb l'objectiu de poder generar una oferta d'escoles de qualitat totalment homologables, sense centres estigmatitzats ni alumnes de segona categoria. El pla ha de permetre recuperar la qualitat a aquelles escoles que l'hagin perdut i ha de racionalitzar oferta i demanda, especialment en barris com l'Eixample que malgrat tenir una gran demanda d'escola pública i laica (140 sol·licituds no ateses) no disposa d'una oferta suficient.

Per a la federació és necessari un pla que resolgui **un dels problemes més greus que té l'escolarització a Barcelona ciutat com és l'existència d'una doble xarxa escolar amb un clar desequilibri** entre l'oferta pública i l'oferta privada concertada. Aquesta realitat deriva en l'existència d'escoles estigmatitzades a les quals no volen anar determinats sectors socials, malgrat que en moltes ocasions aquesta estigmatització no té cap justificació, doncs són centres amb un gran nivell i d'una qualitat destacable. El pla ha de permetre que el pas de la Primària a la Secundària no

sigui traumàtic (amb el foment d'escoles 3-18).

Per lluitar contra la distribució desequilibrada de l'alumnat és necessari fer canvis en el sistema de matriculació. Aquest curs les comissions de matriculació s'han reunit per primer cop quan el període de preinscripció era a punt d'acabar, la qual cosa ha implicat la total impossibilitat de fer canvis respecte al funcionament del sistema de matriculació del curs passat. Cal recordar, a més, que la legalitat del procés està, com a mínim, qüestionada, segons com s'interpreti el vigent decret de matriculació (75/2007 art. 21.4).

Aquests fets evidencien que **el Consorci d'Educació de Barcelona no té cap voluntat per impulsar canvis en l'actual sistema d'escolarització, permetent així un sistema escolar segregat** que impossibilita la igualtat d'oportunitats i reproduïx les injustícies socials existents. A més, el Consorci no ha fet **cap campanya de promoció d'escoles públiques estigmatitzades injustificadament** ni ha fet canvis importants per millorar la qualitat de l'educació allà on cal.

S'esgrimeix l'alta xifra de sol·licituds ateses en la primera opció, però no es treballa a favor de la igualtat d'oportunitats. Hem de recordar que, en moltes ocasions, l'elecció de centre està molt vinculada a les possibilitats econòmiques de les famílies.

L'escolarització a Barcelona està en mans del lliure mercat sense cap intervenció de l'administració que no vagi en el sentit d'augmentar la capacitat de les escoles més demandades amb grups addicionals, o bé treure grups allà on no hi ha demanda. Per a la FaPaC, **el sistema de reservar el dret d'admissió aplicat a moltes escoles, amb una manca total de control per part del Consorci d'Educació, explica que a Barcelona hi hagi més del 50% dels centres amb menys del 5% d'alumnat estranger.**

A tall d'exemple la reserva de places per a alumnes amb Necessitats Educatives Especials queda reduïda a l'anècdota. El curs passat només 9 alumnes es van acollir a aquestes places de tipus C (Les de nova incorporació al sistema educatiu català) Com volen treballar per la distribució equilibrada de l'alumnat amb aquestes xifres raquítiques?

D'altra banda, la FaPaC mostra la seva preocupació pel camí que porta el **pla de construcció de centres** presentat per la Generalitat i l'Ajuntament el gener del 2008. S'havien de gastar 411 milions d'euros en 15 construccions d'escoles, i en la reforma i remodelació de moltes més. En alguns casos difícilment s'acabarn les obres en la data prevista i en d'altres casos encara no s'ha fet res. El cas de l'escola Mediterrània és particularment indignant: Es fa servir la llei de costes com a argument per justificar l'endarreriment de les obres, mentre a pocs metres s'inaugura l'Hotel Vela.

Així tenim el mapa escolar que acaba el 2006- 2010 sense acabar i amb alguns canvis fruit de la improvisació. **S'oblida totalment el tema de l'èxit escolar en la planificació de l'escolarització** quan aquest hauria de ser l'element central i no la satisfacció inicial de les famílies.

Creiem que la satisfacció de les famílies s'ha de mesurar a l'acabar l'etapa educativa de l'alumne i no en començar-la i que s'han de donar més eines d'intervenció i participació a les famílies dins de les escoles per evitar la creença que tot ens ho juguem a l'elecció de l'escola i que després no es pot fer res. Precisament després de l'elecció d'escola és quan comença un dels moments més transcendents de la implicació de les famílies en l'educació dels seus fills: l'acompanyament de la seva escolarització.

.....

Per a més informació, poseu-vos en contacte amb
Oliver Martín - Oficina de Premsa i Comunicació de la FaPaC
Tel. 93 435 76 86 - comunicacio@fapac.cat